

Vítám vás na další **výroční konferenci ČES**, již tradičně pořádané ve spolupráci s **Českou zemědělskou univerzitou v Praze**. Letos máme navíc podporu z projektu Erasmus+ **“Multicultural Classrooms: Inclusive Learning and Teaching in Higher Education”**. Já se jmenuji Daniel Svoboda a jsem spoluzakladatelem a současným prezidentem ČES. Naše panelisty představím za chvíli.

Jsem moc rád, že jsme se zde opět sešli, vítám samozřejmě i online účastníky – prosím hlase se o slovo, aby vaše podněty nezaknily. Vzhledem k velkému počtu živých účastníků zkusíme novinku – plenární panely budou streamovány do vedlejší místnosti, takže se můžeme rozdělit a otázky bude možné klást i od sousedů.

Téma letošní konference je **„Nebojte se evaluací, jsme na jedné lodi“**. Chceme, aby naše konference přispívaly k otevřené spolupráci aktérů ze všech sektorů.

Já bych začal svou osobní zkušeností. Ačkoliv jsem se už od devadesátých let minulého tisíciletí věnoval projektovému managementu, zapojil se do několika projektů UNDP či UNIDO a pracoval jsem na hodnocení (a supervizi sanace) starých ekologických zátěží nebo na projektech Phare, teprve v roce 2003 mi došlo, že jsem evaluátor, resp. že chci být evaluátorem. Tím spouštěčem byla účast na čtyřtýdenním školení IPDET (International Program for Development Evaluation Training) v kanadské Ottawě. Ta inspirace byla tak velká, že se mi ještě ve stejném roce, s podporou UNDP a kanadské CIDA, podařilo přispět k založení slovenského systému zahraniční rozvojové spolupráce a začal vznikat i systém evaluací české ZRS, rovněž s podporou UNDP. Následně jsme založili Českou evaluační společnost a mj. jsme také společně s lektory IPDET a Světové banky 11 let pořádali letní evaluační školu EPDET (European Program for Development Evaluation Training) v České republice a na Slovensku.

Nelituji, že jsem se do tohoto oboru vrhl a pořád mě baví provokovat (resp. bourat bariéry) a vylepšovat systémy i jednotlivé projekty. Věřím, že tady nejsem jediným optimistou.